

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Michaely Bejčkové a soudců Zdeňka Kühna a Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **N. T. H.**, zastoupené advokátem Mgr. Markem Sedlákem, Milady Horákové 1957/13, Brno, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí ze dne 6. 1. 2021, čj. MV-175190-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 31. 8. 2021, čj. 57 A 14/2021-56,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žalovaná **je povinna** nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 8 800 Kč do rukou jejího advokáta Mgr. Marka Sedláka ve lhůtě třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Tento rozsudek jen opakuje mnohokrát vyslovený závěr judikatury: utajované informace, o něž se opírá zamítavé rozhodnutí správního orgánu, musejí být spolehlivým skutkovým podkladem a vztahovat se konkrétně k účastníku řízení.

1. Popis věci

[2] Žalobkyně požádala v červnu 2019 o vydání zaměstnanecké karty. Ministerstvo vnitra její žádost několikrát zamítlo, k odvolání žalobkyně však byla jeho zamítavá rozhodnutí opakovaně zrušena. Důvodem pro zamítnutí byla vždy skutečnost, že pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky. Ministerstvo vycházelo z utajovaných informací, které postupně doplňovalo; naposledy si takto obstaralo informaci čj. V89/2020-OAM (v režimu stupně utajení *vyhrazené*). Ta podle jeho názoru konkretizovala dříve zjištěné skutečnosti, které neumožňovaly vydat zaměstnaneckou kartu, právě ve vztahu k žalobkyni. Na základě této informace ministerstvo i napotřetí žádost

zamítlo. Komise jako odvolací orgán pak dne 6. 1. 2021 zamítla odvolání žalobkyně proti tomuto rozhodnutí.

[3] Žalobkyně však uspěla u Krajského soudu v Plzni: ten rozhodnutí komise zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Krajský soud prostudoval utajované informace, které správní orgány nashromáždily, a dospěl k závěru, že tyto informace neskýtají jednotlivě ani ve svém souhrnu dostatečný podklad pro závěr, že pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky. Správní orgány dovodily, že jsou u žalobkyně dána rizika, která jsou důsledkem organizovaného zločinu. Ani doplněné podklady však nic takového podle krajského soudu neprokázaly.

[4] Komise napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností. Je přesvědčena, že v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu přezkoumávala důsledně, zda jsou utajované informace věrohodné a přesvědčivé. To je zřejmé i z jejího předchozího postupu, při němž opakovaně rušila dřívější rozhodnutí ministerstva, protože původně obstarané podklady obstát nemohly. Poslední doplnění utajovaných informací však už blíže konkretizovalo způsob činnosti organizované zločinecké skupiny, která byla v rozporu se zájmy České republiky, a tím naplnilo požadavky zákona i judikatury. Podle komise tu není žádná časová a věcná disproporce mezi trestnou činností organizované skupiny (která se týkala systému Visapoint a byla odhalena v podzimních měsících roku 2018), a datem podání žádosti žalobkyně (v červnu 2019). Kvůli povaze informací však správní orgány nemohly být ve svém odůvodnění konkrétnější. Komise odkázala na rozsudky Krajského soudu v Českých Budějovicích ve věcech 61 A 4/2021 a 63 A 3/2021, a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci 108 A 3/2021: všechny v totožných věcech jiných vietnamských žadatelů žaloby zamítly, tedy daly komisi za pravdu. Napadený rozsudek proto vybočuje z rozhodovací praxe správních soudů.

[5] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti zdůraznila, že po celou dobu správního řízení neměla alespoň obecně použitelné informace o utajovaných podkladech. O nich se dozvěděla až z napadeného rozsudku krajského soudu. Ten popsal obecným způsobem obsah utajovaných informací, aniž jakkoli ohrozil důvody jejich utajení (takto mohly tedy postupovat už správní orgány). Tvrzené propojení s organizovaným zločinem – jak to žalobkyně pochopila až z rozsudku – spočívalo v tom, že žadatelům o zaměstnaneckou kartu bylo podání žádosti zajišťováno registrací v systému Visapoint nebo prostřednictvím telefonní linky, a to nelegálním způsobem. Pokud se jednalo o takto obecné informace, nebyl podle žalobkyně důvod je zatajovat. Žalobkyně poukázala na to, že i jiné krajské soudy už rozhodly obdobně jako krajský soud v nynější věci (Krajský soud v Praze, 43 A 13/2021).

[6] Kasační stížnost není důvodná.

[7] S argumenty, které komise přináší, se NSS neztotožnil už opakovaně. Poprvé tak učinil v rozsudku ze dne 7. 2. 2022, čj. 10 Azs 438/2021-47, č. 4328/2022 Sb. NSS, jímž zrušil zamítavý rozsudek krajského soudu i rozhodnutí komise; naposledy pak zamítl kasační stížnost komise proti rušícímu rozsudku krajského soudu svým rozsudkem ze dne 3. 3. 2023, čj. 8 Azs 321/2021-44). Mezitím vydal NSS i další rozsudky téhož vyznění; ani tato věc tak nemůže dopadnout jinak. (Jen pro úplnost NSS dodává k rozsudkům krajských soudů, jichž se dovolává kasační stížnost, že proti zamítavému rozsudku Krajského soudu v Českých

pokračování

Budějovicích ve věci 61 A 4/2021 byla sice podána kasační stížnost, ale řízení o ní bylo zastaveno; proti zamítavému rozsudku téhož soudu ve věci 63 A 3/2021 kasační stížnost podána nebyla; a zamítavý rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ve věci 108 A 3/2021 byl – spolu s rozhodnutím komise – zrušen rozsudkem NSS ze dne 20. 2. 2023, čj. 10 Azs 284/2021-55.)

[8] Při rozhodování na základě utajovaných informací platí, že listiny v utajovaných podkladech nemohou být pouze vyjádřením názoru jejich zpracovatele, bez patřičného skutkového podkladu, který by mohl soud ověřit. Správní soudy musejí mít možnost zhodnotit jak věrohodnost a přesvědčivost skutečností uvedených v utajovaných podkladech, tak jejich význam ve vztahu k projednávané věci (usnesení rozšířeného senátu ze dne 1. 3. 2016, čj. 4 As 1/2015-40, č. 3667/2018 Sb. NSS, bod 32). Smyslem a účelem soudní kontroly rozhodování na základě utajovaných informací je především zajistit, aby správní orgány používaly jen informace skutečné a věrohodné. Tyto informace musejí poskytovat dostatečně přesný a spolehlivý skutkový základ pro právní posouzení věci (rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2020, čj. 2 Azs 259/2019-28, bod 22).

[9] NSS se i v této věci seznámil s utajovanými informacemi, které jsou vedeny odděleně od správního spisu. Po jejich zhodnocení souhlasí s krajským soudem: informace, na kterých správní orgány založily svůj závěr o tom, že pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky, totiž nesplňují požadavky kladené na kvalitu utajovaných informací. Utajované informace se týkají jednak obecných fakt a tvrzení o migraci z Vietnamu do České republiky, jednak trestné činnosti s tím spojené. Obecnou závažnost těchto poznatků správní soudy nijak nezpochybňují. Ani třetí rozhodnutí ministerstva v této věci se však neopírá o dostatečně individualizované podklady.

[10] Jediným konkrétnějším faktem, který lze v utajovaných podkladech najít, je popis trestné činnosti organizované zločinecké skupiny, která souvisela s fungováním systému Visapoint. Důvodem pro zamítnutí žádosti žalobkyně by jistě bylo, kdyby byla s touto skupinou nějak spojena. K závěru, že pobyt cizince na území není v zájmu České republiky [§ 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců], by postačil dostatek indicií např. o tom, že „služeb“ této skupiny využila, třeba tak, že by jí uhradila (nebo chtěla uhradit) nějakou peněžitou částku, doporučila využití této cesty jiným vietnamským občanům, případně skupinu nějak jinak podpořila (chtěla podpořit), byť by se tím sama trestného činu nedopustila (tyto příklady uvádí NSS jen hypoteticky a ilustrativně, bez přímého vztahu k této individuální věci).

[11] Problém ale je, že v utajované informaci není uvedeno nic bližšího ohledně toho, co žalobkyně skutečně učinila. Tvrzení uvedené v podkladech postrádá potřebné údaje časové, místní a zdrojové. NSS opakuje, že správní soudy v podobných věcech „suplují obhajobu“, a musejí tak namísto ní ověřit věrohodnost a přesvědčivost skutkových zjištění. Ovšem informace v podobě, v jaké je NSS v utajovaných podkladech zhlédl, nedávají záruku, že jde o informace věrohodné a dostatečně přesvědčivé pro klíčový závěr, že právě žalobkyně se dopustila toho, co se v utajované zprávě vágně uvádí (rozsudek 2 Azs 259/2019-28, bod 22).

[12] Další důvody obsažené v utajované informaci (týkající se povahy imigrace z Vietnamu) jsou pak už zcela obecné a vztahují se v podstatě k jakémukoli vietnamskému žadateli o vydání zaměstnanecké karty. Takové informace mohou být podkladem pro systémové řešení, nepostačují však pro rozhodnutí v individuálním případě.

[13] Konkrétnost a závažnost zjištění ve vztahu k cizinci, který z jiné země teprve žádá o pobytový titul, nemusí být taková jako v případech, kdy správní orgány fakticky rozhodují o „vyhoštění“ z České republiky (v širokém slova smyslu toho slova) ve smyslu článku 1 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod. Cizinci legálně pobývající na území státu totiž mají větší procesní standardy ochrany proti vyhoštění či obdobným rozhodnutím než cizinci, kteří teprve usilují o to, dostat se na území státu. Ani v případech, jako je ten nynější, však nelze připustit svévoli či nijak nekontrolovatelné rozhodování. Informace obsažená v utajovaných podkladech je ve vztahu k žalobkyni nedostačující; její podoba znemožňuje soudu si o ní učinit jakýkoli úsudek. Je třeba přesněji uvést jednak fakta (mimo jiné místní a časové údaje), která popisují chování žalobkyně, jednak jejich zdroj a způsob jejich zjištění či ověření. Teprve takto zpracovaná a poskytnutá informace dovolí soudu přezkoumat správnost závěru správních orgánů, že pobyt žalobkyně na území není v zájmu České republiky. NSS se proto ztotožňuje s hodnocením krajského soudu, který přílehavě poukazoval zejména na problematickou časovou linku věci.

[14] Komise se svými námitkami neuspěla, NSS proto kasační stížnost zamítl.

[15] Neúspěšná komise je povinna zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Náklady řízení spočívají v odměně advokáta za dva úkony právní služby – vyjádření ke kasační stížnosti a jeho doplnění reagující na aktuální rozsudek jiného krajského soudu. Odměna podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. (advokátního tarifu) činí 2 x 3 100 Kč [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Ke každému úkonu právní služby je třeba připočíst 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Dohromady to činí 6 800 Kč. Advokát je plátcem DPH, a proto je tuto částku třeba zvýšit o daň, tj. o 1 428 Kč. Celkem tedy náklady řízení činí 8 228 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. července 2023

Michaela Bejčková
předsedkyně senátu